

- b) betyder udtrykket „foreskrevet“ eller „nærmere bestemt“ fastsat ved eller i kraft af lovgivning,
- c) betyder udtrykket „bopæl“ fast bopæl inden for vedkommende medlemslands territorium, og udtrykket „bosiddende“ en person, der er fast bosiddende inden for vedkommende medlemslands territorium,
- d) refererer udtrykket „uforsørget“ sig til et afhængighedsforhold, som antages at bestå i nærmere bestemte tilfælde,
- e) betyder udtrykket „hustru“ en hustru, der forsørges af sin mand,
- f) omfatter udtrykket „barn“
- (i) et barn under den alder, hvor skolepligten ophører, eller under 15 år, såfremt skolepligten ophører i en tidligere alder, og
 - (ii) et barn under en nærmere bestemt alder, der er højere end den i litra f) (i) angivne, og som er lærling eller under anden uddannelse eller lider af en kronisk sygdom eller anden invaliditet, der gør ham erhvervsudygtig, under nærmere foreskrevne omstændigheder;
- g) betyder udtrykket „ventetid“ en bidrags-, beskæftigelses- eller opholdsperiode eller en kombination heraf, således som det måtte være foreskrevet;
- h) betyder udtrykket „sygdom“ enhver sygelig tilstand, uanset dens årsag;
- i) omfatter udtrykket „læge- og hospitalsbehandling“ dermed forbundne ydelser.
2. Medlemsstaterne bør udstrække anvendelsen af deres lovgivning vedrørende den i artikel 8 i konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom omhandlede læge- og hospitalsbehandling, eventuelt gradvis og under dertil egnede omstændigheder,
- a) til løsarbejdere;
 - b) til familiemedlemmer, der bor hos arbejdsgiveren, for så vidt angår det arbejde, de udfører for ham;
 - c) til samtlige erhvervsmæssigt beskæftigede personer;
 - d) til de i litra a)-c) omhandlede personers hustruer og børn;
 - e) til samtlige indbyggere.

3. Den i artikel 8 i konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom omhandlede læge- og hospitalsbehandling bør omfatte

- a) ydelse af lægelige hjælpemidler, f. eks. briller, og
- b) ydelser til rekonvalescenter.

4. Adgangen til den i artikel 8 i konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom omhandlede læge- og hospitalsbehandling bør ikke gøres betinget af nogen ventetid.

5. Såfremt en modtager ikke længer hører til kredsen af berettigede personer, bør den i artikel 8 i konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom omhandlede læge- og hospitalsbehandling ydes under hele det sygdomstilfælde, der opstod mens han endnu tilhørte denne personkreds.

6. Ydelser i henhold til afsnit II og III i konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom bør under nærmere foreskrevne omstændigheder fortsat ydes en person, der midlertidigt har forladt vedkommende medlemsstats territorium.

7. En modtager eller i givet fald hans forsørger bør ikke afkræves nogen del af udgifterne ved den i artikel 8 i konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom omhandlede læge- og hospitalsbehandling,

- a) såfremt hans indtægt og formue ikke overstiger nærmere bestemte beløb;
- b) i anledning af sygdomme, der kræver langvarig behandling.

8. En person, der er berettiget til dagpenge under sygdom, bør modtage kontant hjælp i tilfælde af fravær fra arbejdet, der medfører tab af arbejdsfortjeneste, og som er begrundet i, at

- a) han skal gennemgå helbredende eller forebyggende læge- eller hospitalsbehandling;
- b) han er anbragt i karantæne;
- c) han er undergivet lægetilsyn med henblik på revalidering; eller
- d) han har rekonvalescensorlov.